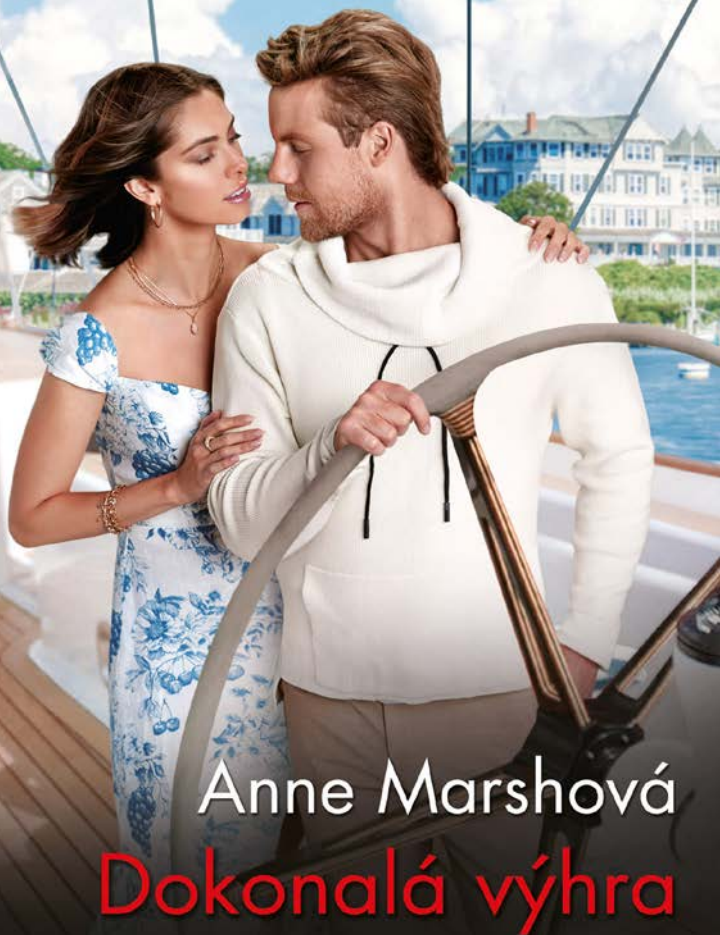

DESIRE®

Anne Marshová
Dokonalá výhra

 HARLEQUIN®
TM

ANNE MARSHOVÁ

DOKONALÁ VÝHRA

PŘEKLAD

LUCIE POULET

Milá čtenářko,

je to stará známá pravda, že kdybychom se při posuzování potenciálního partnera řídili jen rozumem, asi by lidstvo už dávno vyhynulo. Pocit, že jeden druhého nemůže vystát a že se k sobě vůbec nehodí, měli oba hrdinové povídky Dokonalá výhra, a přesto i je dostihla ta nevyzpytatelná kouzelnice láska. Hrdinové povídek Láska prochází kuchyní a Jako zázrakem zase dojdou k závěru, že k vybudování solidního vztahu pouhá přitažlivost a vzájemná chemie nestačí. A přece je tato rozbuška dovedla někam dál, kde už nebojuje každý sám za sebe, ale najednou jsou pár, který hledí společným směrem. Ano takové zázraky dokáže láska navzdory lidskému rozumu.

Přeju Vám hezké chvíle s knihou.

S láskou

Váš Harlequin

Anne Marshová

DOKONALÁ VÝHRA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Inheritance Test

První vydání:
Harlequin Books, 2023

Překlad:
Lucie Poulet

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2023 by Anne Marsh
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2024

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-8342-350-0 (EPUB)

ISBN: 978-83-8342-351-7 (MOBI)

ISBN: 978-83-8342-352-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Dokaž mi v příštích třech měsících, že jsi Masterson, nebo vypadni.“

Declan Masterson ještě nikdy neustoupil tváří v tvář výzvě, tahle pro něj ovšem znamenala šok. V těch letech od doby, kdy jeho samotného a jeho bratra jejich adoptivní otec J.J. vytáhl z pěstounské péče a přivezl si je s sebou do exotického Hollywoodu, se několikrát stalo, že zuřil a hrozil mu, kdykoli Declan selhal v tom, aby se choval podle proslulých pravidel Mastersonů, která z nich dělala bezohledné hollywoodské hráče. V minulosti Declan reagoval na kritiku J.J. tím, že se vydal na další ze svých divokých dobrodružství, ale poté, co ho konečně J.J. ustanovil svým dědicem, zklidnil se.

„Co tím přesně chceš říct?“ zeptal se teď a ostražitě na J.J. hleděl.

J.J. vypadal naprosto uvolněně. Rukávy bílé košile měl vyhrnuté k loktům, sako přehozené přes opěradlo, ale Declan věděl, že se vůbec nevyplatí ho podceňovat. Takovou chybu člověk udělal jen jednou.

„To, že tě vyrazím,“ odpověděl J.J. „Už nebudeš nadále prozatímní generální ředitel Masterson Entertainment. Mám nabídku na koupi a kupec tě nepotřebuje.“

I když se Declan snažil předstírat opak, kritika jeho adoptivního otce ho velice hnětla a bezděčně sevřel čelisti. Strávil dva roky pod velením J.J., aby si vysloužil příležitost vést rodinnou firmu, rozjet své vlastní projekty a točit filmy, které budou mít sílu měnit lidské

životy. Celé roky se učil, jak dělat filmy, a J.J. mu nikdy nic nedal zadarmo, takže začínal doopravdy od píky, a teď by o to všechno mohl přijít... Protože nikdy nebyl a nebude skutečný Masterson.

„Ztrojnásobil jsem naše příjmy,“ podotkl. „V tom, co dělám, jsem zatraceně dobrý. To víme oba dva.“

Masterson Entertainment produkovala filmy ve spolupráci s dalšími velkými filmovými studií a zanedlouho by měla podepsat další důležitou smlouvu. A i když by Declan mohl odejít a založit si vlastní studio díky astronomickým výdělkům z doby, kdy působil jako herec, musel by za sebou zanechat projekty, na nichž měl vášnivý osobní zájem, pokud by J.J. vyplnil své hrozby a skutečně by společnost prodal. Musel by začínat znovu úplně od nuly, a on si kdysi přísahal, že už nikdy nic podobného nedopustí.

J.J. se na něj ostře zadíval. „Dělal sis ze jména Masterson legraci. Ponižoval jsi ho těmi svými eskapádami. V posledních dvou letech jsi bez jistění vylezl na nejvyšší kasino v Las Vegas, zúčastnil se nesmírně nebezpečného freeridového závodu na kolech v Alpách a potápěl se s velkými bílými žraloky.“

Také řídil velikou společnost a o rok dřív natočil trhák, který v tržbách předčil veškerá očekávání. Ale tyto úspěchy byly zastíněny jeho pověstí bouřliváka a playboye. Declan by nedokázal vysvětlit ten neklid, který v něm neustále dřímal. Občas se prostě musel ponořit do intenzivních a nebezpečných aktivit. Byla v něm jakási energie, kterou většinou dřív vkládal do své kariéry herce a teď do vedení Masterson Entertainment. Ale protože nebyl dostatečně vytížený, ještě kromě toho lezl po horách, lyžoval a jezdil, jak nejrychleji dokázal. Čím extrémnější byly podmínky, tím víc si to užíval. V posledních několika letech si vysloužil pověst tvrdého soupeře i na poli závodů jachet. A když nebyl v dohledu žádný závod, film ani smlouva, kterou by bylo zapotřebí dojednat, byly tady... ano, byly tady ženy.

„Nic z toho by ani tak nevadilo,“ pokračoval J.J.

a bylo jasné, že on je mírou a posledním soudcem toho, co vadí nebo nevadí. „Kdybys to dělal umírněně. Ale tys všechno proměnil v představení, měl jsi s sebou štáb, hloupě ses vsázel a zaplétal se se ženami. Požádal jsi o ruku tu herečku, vylezl jsi po zdi jejího hotelu až na balkon, proboha! Udělal jsi to o půlnoci, v boxerkách a s prstýnkem, který jsi koupil na benzince za pár šupů.“

Declan se usmál. „Byla to improvizace. A vynechal jsi tu část, kdy moji nabídku odmítla a paparazzi celou tu scénu natočili.“ Tu noc v Beverly Hills ztratil víc než jen trochu důstojnosti, ale byla to legrace aspoň do doby, než se objevily první fotografie a po nich lavina zpráv na internetových bulvárních stránkách. To, že požádal o ruku Jessii St. Chilesovou, herečku, která s ním hrála v jeho posledním filmu, byla impulzivní věc. Byli přátelé s výhodami, ale Declan dobře věděl, že není typ na ženění. Jeho vlastní otec od nich velmi záhy odešel a i manželství J.J. se po pouhém půl roce rozpadlo. V době, kdy on a Nash přišli do domu v Malibu, byla jeho manželka už dávno pryč. Jessie velmi dobře věděla, že ve skutečnosti nehledá nevěstu, takže se tomu oba nakonec od srdce zasmáli.

„Když se někde objeví tvoje jméno, všichni hned čekají, co zase provedeš za šaškárnu,“ zavřel J.J.

„Což je pro nás velice dobrá reklama.“

„Jen pro filmy a produkci. Ale když jsi naposledy závodil v Alpách, byl jsi dva týdny nedostupný. Ztratili jsme smlouvu na deseti filmů, protože nikdo nemohl najít generálního ředitele! Trávíš mnohem víc času mimo kancelář než v ní. Nikdo v radě tě nebere vážně, protože se na tebe dá spolehnout jen v jednom jediném případě: že se objevíš včas na startu nějakého závodu. Nejsi žádný Masterson.“

„Rodem ne,“ souhlasil.

J.J. adoptoval jeho a Nashe, když jim bylo osm a šest let. S vlastním synem neudržoval žádné kontakty. V závislosti na tom, kdo ten příběh vyprávěl, Revere buďto v sedmnácti odešel sám, nebo ho jeho otec vyhodil. Ať to ale bylo jakkoli, od té doby o něm nikdo neslyšel.

J.J. hodil na stůl fotografii. Fotograf ženu zaskočil... oči měla přimhouřené a rty pootevřené. Bylo jí něco mezi dvaceti a třiceti, měla vysoký culík a na sobě měla nezajímavé bílé tričko s vyšitým logem. Martiny děti. „Tohle je dcera Bryanta Palsgrava, úspěšného investora. Jde o jednu z nejstarších rodin v Nové Anglii. Jsou bohatí. Diskrétní. A její bratr by mohl být budoucí prezident.“

„Okouzující,“ poznamenal suše, protože si nebyl jistý, kam J.J. míří. Takový životní styl je něco jako vězení. Naštěstí staré rodiny s ještě staršími penězi s ním nemají nic společného s dekadentním hercem, který pochází z dělnické třídy. Takový původ nedokáže vyvážit ani adoptce J.J. Declan neměl žádný problém s tvrdou prací. Začínal jako kaskadér a postupně se propracoval ke skutečnému hraní. Vydělal spoustu peněz a objevoval se na prvních stránkách slavných časopisů. Teď měl ale namířeno k produkci. Vyrůstal v Malibu a jeho sousedé byli lidé z branže: filmové hvězdy, producenti, scénáristi, muzikanti. Jejich domy za kovovými branami stály astronomické částky, ale to, co se ve skutečnosti počítalo, byly Oscary a Glóby. Kolem domů se potloukali bodyguardi i paparazzi. Jako někoho, kdo sem přišel z chudých poměrů, ho něco takového nejprve šokovalo. Později ho to začalo bavit. A nakonec stal součástí toho nablýskaného světa, součástí hollywoodského kmene krásných a úspěšných lidí.

J.J. hodil na stůl další fotografii, u níž byl text, tisková zpráva o závodu jachet v Nové Anglii. Declan na ni mrkl a skoro se rozesmál nahlas. Její účastníci se plavili na dvoumístných člunech, které byly maximálně osm metrů dlouhé... sám závodil na větších a rychlejších lodích už v době, kdy byl ještě malý usmrkanec.

„Závod kolem Martha's Vineyard je dobročinná akce. V lodích bude vždycky jeden místní a jedna celebrita. Nejrychlejší loď získá milion dolarů na charitu, jakou si zvolí. Charlotte Palsgraveová potřebuje partnera a já dlužím jejímu otci službu.“

„To si děláš legraci,“ odsekl. On závodil na jachtách

za milion dolarů s posádkou a v těch nejextrémnějších podmínkách. Nepřipadalo v úvahu, že by mohl dělat partnera místní rozmazlené princezně.

J.J. se naklonil dopředu a položil dlaně na stůl. „Staneš se Charlottiným partnerem a ten závod pro ni vyhraješ a během té doby budeš bezchybně reprezentovat jméno Masterson. Budeš milý, budeš se chovat vybraně a disciplinovaně. Žádné skandály, rozumíš? Dokážeš jednou provždy, že si zasloužíš dědictví a že se na tebe můžu spolehnout tam, kde je tě zapotřebí. Za to odmítnu nabídku na koupi společnosti a přepíšu na tebe Masterson Entertainment. Bude ti patřit, jak stojí a leží. Budeš mít plnou kontrolu.“

Je to jen závod, říkal si. A dokonce ani není těžký. Jednou objede Martha's Vineyard, párkrát se vyfotí s tou princezničkou a bude zase zpět v Hollywoodu, kde na něj bude čekat ta pravá odměna.

„Vyhraješ,“ pokračoval J.J. „Když to dokážeš, všechno bude tvoje.“

Declan netušil, proč se J.J. konečně rozhodl podpořit jeho touhu vést rodinnou společnost, na druhé straně netušil ani to, proč vůbec zvažoval možnost, že by ji mohl prodat. J.J. v sobě měl patologickou potřebu mít všechny věci pod kontrolou. A nic se mu nezamlouvalo lépe než vymyšlení neustále nových výzev pro své hochy. Přitom vůbec nezastíral, že je považuje za nehodné získání jakékoli odměny, kterou před nimi zamával. Nash odešel od J.J. před pěti lety a ponořil se do práce ve své naftové a chemické společnosti. Declan udělal totéž, ale před dvěma lety se poddal pokušení a vrátil se. Dokáže to vyhrát? Měl pocit, že ano. Ale v Hollywoodu se jednu nebo dvě věci naučil a jedna z nejdůležitějších lekcí, kterých se mu dostalo, byla ta, že to, co není napsáno černé na bílém, neexistuje.

„Sepiš smlouvu,“ řekl. „Na třicet dní. Výměnou za bezchybnou reprezentaci a jeden vyhraný závod dostanu Masterson Entertainment.“

Neprohraje.

DRUHÁ KAPITOLA

On jako krásný princ a ona jako Popelka, říkala si Charlotte Palsgraveová. Každý ví, jak to je v pohádkách. Ale ona popravdě řečeno už ne. Z veškeré úzkosti se její vnitřní naděje scvrkla v bolavý uzel. Polkla, aby uvolnila stažené hrdlo, protože kdyby se rozplakala teď, na místě, kde ji mohou vidět lidé, to tajemství by bylo vyzraženo. Celé měsíce se toho děsila, i když nějaká její část by se nejraději postavila zpříma a tu pravdu vykřičela do světa. Chtěla by přiznat, jak je zdrcená. Udělala hroznou chybu, které litovala celým srdcem. A tento závod byl její poslední šancí na nápravu, než začnou nevyhnutelně trpět další lidé, takže vážně potřebuje krásného prince, aby se s ní nalodil na koráb jejího plánu. Kdyby tušila, jak se všechno může pokazit, strávila by nad svými plány delší dobu a plánovala by pečlivěji. Investovala by do skleněných střevíčků, s nimiž by byla schopna někomu pořádně nakopat zadek...

Rychle se podívala dolů pro případ, že by najednou zázračně získala kouzelnou vílu kmotřičku, která jí to přání splnila, ale... ne. Její praktické tmavě modré tenisky se žádným zázrakem nezměnily. Pořád tu byla jen sama za sebe. Byly doby, kdy nedokázala v hlavě úplně ztišit nesouhlasný hlas svého otce, hlasitý, kritický hlas, v němž nikdy nezazněla chvála nebo spokojenost. Tu si od něj nikdy nebyla schopna zasloužit. Zlepšila se však v tom, že ten hlas dokázala ignorovat, a někdy mu dokonce i v duchu odmlouvala, ale to těžce nabyté

sebevědomí jí opouštělo jako pára nad hrncem pokaždé, když se ocitla v podobné společenské situaci, jako byla ta dnešní. Nejen, že byla v nejluxusnějším jachtařském klubu na Martha's Vineyard, ale sama souhlasila, že za tři týdny nastoupí do lodi, bude závodit na otevřeném oceánu podél pobřeží Massachusetts, a to všechno udělá ve společnosti krásného prince a celebrity. Muže, který se jmenuje Declan Masterson a který se stal její novou Nemesis, protože zatímco ona zoufale potřebuje vyhrát těch milion dolarů, on na jejím plánu odmítá spolupracovat.

Vykouzlení skleněných střevíčků by možná bylo jednodušší. Zejména proto, že tam, kde ona měla ve zvyku držet se nalinkovaných cest a nechat se vést dobrým plánem, Declan očividně zařazoval nejvyšší rychlost a vrhal se vpřed zcela náhodně. A co bylo horší, i když vypadal navenek jako hrdina, uvnitř byl stoprocentní hanebný padouch.

Nenápadně zašilhala k místu, kde stál obklopený obdivným davem jachtařů a zástupců médií. To bylo částečně dáno jeho statusem celebrity, hollywoodské hvězdy a generálního ředitele filmového studia a z větší části k sobě magneticky přitahoval lidi díky své nepřehlédnutelné animální chemii. Dnes zvolil drsnější image, vlnité blond vlasy měl pocuchané, jak jimi každou chvíli protáhl prsty. Oříškové oči, krátký porost na čelisti a ta jeho ústa... No. Když ta svoje ústa otevřel a řekl, co měl na srdci, začala vidět rudě. Nebýt toho, asi by na něj dokázala jen zírat, protože byl hotové umělecké dílo a ona v jeho blízkosti cítila, jak ji to k němu smyslně táhne. Něco takového se jí stalo poprvé, poprvé zažila tak nepřekonatelnou přitažlivost k nějakému muži, zvědavost, jaké by to bylo, kdyby se k němu dostala blíž. O hodně blíž. Napadlo ji, že musí mít snad smlouvu s ďáblem, že má takový šarm, který navíc asi dokáže zapínat a vypínat, jak se mu zachce.

Bud' ráda, že fotografují jeho, a ne tebe, řekla si. Videá na youtube, na která se dívala, aby si osvojila umění

pořizování selfíček, se jí najednou zdála naprosto neadekvátním zdrojem poučení, zvláště když pozorovala Declana, který bez námahy rozdával úsměvy vlevo vpravo. *Ale to je fuk*, povzdechla si v duchu. Neměla vůbec zájem zúčastnit se nevyhlášené soutěže o miss fotogeničnost. Pravidelně se jí stávalo, že před fotoaparátem zkrátka zamrzla. Její život se netočil kolem novinářů a sociálních médií; byla tomu velice ráda. Raději pracovala v zákulisí jako ředitelka neziskovky *Martiny děti*, organizovala letní tábory pro děti v pěstounské péči, aby mohly plavat a jezdit na kajaku, vyměňovat si náramky přátelství a užívat si trochu bezstarostné zábavy. Tábor byl jejím vlastním únikem ze zcela neidyllického domova dávného dětství, takže milovala celým srdcem možnost vytvářet tohle kouzlo pro jiné děti.

„Charlotte,“ zavolala na ni teď její blond Nemesis. „Přidej se k nám.“

Automaticky vykročila, jako by ji k tomu muži táhla jakási podivná gravitace. Proboha. Vnitřně se zpevnila a zastavila se. Pak použila svou obvyklou zbraň: pravdu. „K ničemu mě tam není potřeba. Ale díky.“ Pak se usmála, protože zdvořilost, to bylo něco, na čem jí záleželo.

Declan se na ni zamyšleně zadíval. Skvěle, jen tak dál. Většina lidí se dívala skrze ni, jejich oči přejely po její obyčejném obličejí a polodlouhých hnědých vlasech, které si vždycky svazovala do culíku. S make-upem se neobtěžovala, maximálně si nanasla hydratující krém, a její garderoba sestávala většinou z oblečení na cvičení a pohodlných bot. Jistě, hodně lidí si o ní asi myslí, že je nudná a nezajímavá, ale ona se takhle měla nejraději a cítila se v bezpečí. Na ničem jiném nezáleželo. Nebo dobře, cítila se v bezpečí, dokud nezmizel její snoubenec, který s sebou odnesl i její sny, a to společně s většinou peněz z ročního rozpočtu na provoz *Martiných dětí*. V důsledku toho udělala všechno pro to, aby zorganizovala závod, který se bude konat za tři týdny; podařilo se jí to hlavně díky tomu, že její otec, přes všechny své

chyby, byl prominentním místním občanem. A se svým náhodným partnerem měla taky veliké štěstí. Declanova hezká tvářička a status celebrity určitě přivede během předzávodních příprav do jejich pokladny spoustu darů, protože lidi se budou předhánět, aby mu udělali radost. Skvělým bonusem byl i fakt, že uměl řídit jachtu, samozřejmě. Bylo téměř jisté, že zvítězí, a cena za vítězství víc než nahradí ztrátu, kterou utrpěla: pokud ho ovšem přesvědčí, aby závodil za *Martiny děti*.

„Ale no tak, drahoušku,“ mrkl na ni a bylo na něm vidět, že si je naprosto vědom toho, že by ho neodmítla žádná žena. Pohledný a sexy. *Nevšimajte si ho*, nařídila Charlotte svým hormonům. „Vylepšiš mi den. A kromě toho jsme partneři.“

Odfrkla si. Dávala přednost tomu myslet na jejich takzvané partnerství jako na uspořádání, v němž není úplně vyrovnaný poměr sil. Asi tak šedesát na čtyřicet v její prospěch, pochopitelně. Ona bude rozhodovat a ponese zodpovědnost, a on bude vypadat skvěle a draze.

„Máme tři týdny do závodu a hodinky pořád tikají. Sejdeme se na lodi a dáme si cvičnou plavbu, až tady skončíš s tím pózováním, krasavče.“

Potřásl hlavou a vztáhl k ní silnou a do bronzova opálenou ruku. Měl na sobě vybledlé jachtařské šortky a bílé tričko, které mu obepínalo svalnatý hrudník a ukazovalo světu, že hodiny v posilovně se mu vyplatily. Rozcuchané vlasy, vlídné oči a porost na čelisti jako by hlásaly: *zrovna jsem se vykulil z postele. Nezájímalo by tě, kdo tam byl se mnou?*

Odpověď na tu nevyšlovenou otázku byla v každém případě záporná. Protože to bylo daleko horší. Představovala si totiž, že tam s ním byla ona... v luxusním hotelovém pokoji, hned poté, co zneškodnil teroristickou skupinu. V jednom z jeho filmů se svou filmovou partnerkou slavil divokým sexem pouhou skutečností, že zůstal po podobné akci naživu.

Odvrátila od něj zrak a zadívala se kamsi na zem, aby

si náhodou nevšiml toho, že si ho představuje nahého. Byla si jistá, že jakmile se s ním přestane vídat, tyhle symptomy brzy pominou. „Jednu fotku,“ pronesla stroze a jeho vztaženou ruku naprosto ignorovala. Věděla, že nedá pokoj, dokud nebude po jeho, a ona vážně potřebovala trénovat. Bude potřebovat hodně tréninku, a to navíc v situaci, kdy se její předzávodní nervozita bude pořád zvětšovat. To vše na rozdíl od Declana, který je světově úspěšný jachtař s poháry za vítězství v exotických lokacích jako Malta, Rumová cesta ve Francii a v mnoha oblastech Karibiku. Její vztah s oceánem byl komplikovanější, byla v něm láska i nenávist. Dokázala ho šťastně obdivovat z bezpečí pláže, ale když se k němu dostala posledně moc blízko, málem se utopila.

Declan na ni zakýval prstem. No to snad... Jestli si to nevybájila a opravdu se to stalo, možná bude na místě malá vražda. Vyhrají závod, ona zachrání svoje děti a pak... nuž mezi žebra. Tak to bude. A tak vyskočila na palubu a v rozpacích se postavila vedle něj. I když bosá měřila skoro sto osmdesát centimetrů, ten chlap se nad ní tyčil jako strážní věž. Pak vzal všechno do rukou, bez námahy a s velkým šarmem. Objal ji rukou kolem ramen, přitáhl si ji k sobě a pak se s ní společně obrátil tváří k fotografům. Ozvalo se cvakání a Declan ji pustil a odstoupil od ní. Urputně si v duchu říkala, že jí to nevadí.

Když jeden z novinářů začal protestovat, Declan potřásl hlavou. „Dáma souhlasila s jednou fotkou.“ Stáhl z opěradla lavičky bílou lněnou košili, kam ji předtím hodil, a natáhl si ji přes tričko. V letním slunci se blýskaly jeho drahé rolexky, které vyhrál při minulém závodě, a v tmavých brýlích, které si nasadil, vypadal hříšně sexy.

Z davu novinářů zazněla nevyhnutelná otázka: „Už jste se rozhodli, kterou charitu budete sponzorovat?“

Charlotte otevřela ústa, ale Declan ji předešel a usmál se. „Bude to něco se zvířaty,“ pronesl.

„Ještě jsme se nerozhodli,“ zavrčela. Ne, že by ji